

Kapitánská pošta

Obsah	strana
Kapitáni a kapitánky	1
Bratři – (Radovan)	2-3
MSS Tortuga – víze na rok 2008	3-4
Strašidla na moři	4-6
Přihláška na sraz K+K	7
NA news	8-9
Představujeme I.	10-12
Přihláška na SKARE	13
Den sesterství v Třebíči	14-15
Genetická historie Evropy	15-16
Zápis z jednání HKVS, z 15.2. 2008	16-17

Zadní strana: mapka místa konání Srazu K+K

Není většího lichotníka, než jakým je člověk sám sobě, a není lepšího léku proti tomuto lichocení než upřímnost přítele.

Francis Bacon

5/ Admiralitní plavba

- na ÚSK bude prezentována nová podoba Admiralitní plavby vedoucí k získání „kapitánského patentu“

6/ ÚSK

- pro zajištění dostatečné účasti na ÚSK využít všech informačních možností včetně www.hkvs.cz – termín ihned a furt

zapsala: Majda
doplnil: Vezír

1 – Střední odborné učiliště elektrotechnické, Plzeň – Skvrňany, Vejprnická 56

Kapitánská pošta 2007/2008

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + čitelné papírové předlohy, obrázky).
- M. Babóová, e-mail: mabab@seznam.cz, kapitanskaposta@seznam.cz: texty - *.TXT, *.RTF; obrázky - *.JPG, *.TIFF, *.CDR (v křivkách), *.GIF

Sazba: Markéta Babóová

Tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 487 862 704. Evidováno u Ministerstva kultury ČR pod číslem: MK ČR E 16100.

Kapitáni a kapitánky!

Mnohému se zdá, že HKVS, potažmo Sít' vodních skautů je věc nepotřebná, neužitečná, potažmo nadbytečná a zatěžující.

Chceme-li být vodními skauty, musíme být jak skauty, tak vodáky a obojí vyžaduje nějaké metodické vedení, spolupráci a do jisté míry i měření. Sít' VS a její HKVS má za úkol koordinovat tu část skautské výchovné metody, kterou jsme si vybrali – využití vodních sportů k výchově, jejíž cíle jsou dány posláním Junáka a skautingu vůbec. Jedním z nástrojů je kvalifikace činovníků – tedy kapitánů, nejen jako vychovatelů – tedy vůdců skautských oddílů, ale i jako metodiků – vlastně trenérů.

V posledních letech jsme volali po novém obsahu kapitánské zkoušky, aby nebyla samoučelnou kvalifikací uvnitř Junáka. Současně jsme volali po zodpovědnosti při vedení vodáckých akcí s dětmi, tedy prosazovali zkoušku vodáckého minima, běžně zvanou Kapka, a chtěli, aby byla požadována i po nevodáckých vedoucích.

Rád vám oznamuji, že se nyní Hlavnímu kapitanátu v součinnosti s VRJ podařilo předložit a hlavně získat od ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR akreditaci na pořádání kvalifikačních kurzů Instruktor vodní turistiky.

V praxi to znamená, že celostátně platné osvědčení může naším prostřednictvím udělovat i Junák a to s celostátní platností.

Detailněji: Jako mohou skautští doktoři pořádat kurzy Zdravotník zotavovacích akcí s platností nejen uvnitř naší organizace, tak můžeme my pořádat kurzy a lesní školy, jejichž výstupem je výše uvedená kvalifikace, aniž bychom si na to museli půjčovat a najímat lektory odjinud.

Kvalitně provedená lesní škola zaměřená na kapitánskou zkoušku a dobře provedená Kapka může svým frekventantů předat kýžené osvědčení.

O podmínkách a podrobnostech budeme jednat na svém ústředním srazu v Plzni (dříve K+K).

Protože však věřím, že ve svém okolí připravujete kurzy Kapka, předem vám oznamuji, že ve vašem lektorském (instruktorském) týmu musí být minimálně dva z ministerstvem schválených lektorů (jmenuji dle abecedy):

Vladimír Cvrček – Vojtěch Černík – Pavel Česák – Jiřina Holková – Martin Chlad – Jan Janko – Pavel Kolář – Karel Křepinský – Milan Němec – Alois Pučalík – David Svoboda – Jakub Šilar – Miloslava Šilarová – Radka Valešová – Jaroslav Veit – Jakub Vokřál.

Pokud tedy připravujete Kapku nebo obdobný kurz, oznamte mi pořadatele (přístav, okres, kraj), obsahový a časový plán. Já, protože jsem z akreditace garantem obsahu nejen vůči Junáku, ale hlavně vůči MŠMT ČR, vám pak dám podrobné pokyny k programovému a organizačnímu zajištění.

(... a z akreditace vyplývá, že tyto kurzy můžeme pořádat i pro veřejnost ...)

Vezír

Bratři (aneb Radovan)

Byly volby. Co tam se dá najít věci ke komentování. Byl jsem označen za hrdinu. Absolvoval jsem v obou volbách prakticky celé přímé přenosy ČT. Byl to thriller, že se Tarantino nechytá. Práví se, že v demokracii občané mluví ústy svých zástupců. Pakli to platí, jsme národ tupohlavých blbů, neb co produkovali naši zástupci, bylo zoufalé.

Nervy zjevně pochodovaly. Potkali se dva, viděl je třetí a pátý z toho udělal konspiraci jak noha. Některá obvinění byla stavěna okolím pana Paroubka natolik na písku, že takto by nepostupoval podprůměrně inteligentní žák ústavu pro nenadané. Na druhou stranu pan poslanec utekl a nikomu nic neřekl. Pak vystoupil kdosi, že se vlastně omluvil. Že si jen odejel domů pro léky. Ovšem již druhý den to nebyla choroba, ale hrdé opuštění jednání pro nesouhlas. Ještě tomu chybělo ono klasické: „Co to děláte Mazánku?“ „Prosím, pane profesore, já prchám.“ „Ale Mazánku, jak to prcháte? Takhle se prchá!“ Naši zákonodárci, (alespoň někteří) jsou zjevně tak odtrženi od reality, že si snad myslí, že jim ty nesmysly věříme.

Kdyby měla naše sociální demokracie osobnosti typu Williho Brandta nebo Olofa Palmeho, asi bych hodně uvažoval o jejich podpoře. Ovšem šibala Jiříka, pana kolegu Ratha a celou tuhle squadru nemohu brát vážně. Politicky se proto považuji za spíše středového voliče. Když jsem ale slyšel slovní vomitus páně Grebenička, to byla síla. Poslouchat ho synka děle, udělá ze mne antikomunistického šovinistu a pravicového radikála.

Moc jsem ocenil druhý projev pana prezidenta Klause. Ten nám to zas ukázal. Neřekl slovo homosexuál, ale odsoudil je excelentně a sebe pasoval na ochránce tradiční morálky a rodiny.

Co na tom, že registrované partnerství se staví za instituci rodiny víc, než pan profesor, který s nechal za jediné období chytit dokonce se dvěma letuškami. V tom je světovější než Clinton s jednou Monikou. (Ostatně chlap s gulama a šibal Jiřík také tu tradiční rodinu pěkně podpořili zprava i zleva). Nebo jak zahovořil o právu kuřáků zapálit si. To bylo povedené. Že nekuřáci musí dýchat zakouřený vzduch není porušení jejich práva. Řeči o pasivním kouření, to jsou zas jen takové doktorské pindy, jak se dal slyšet náš Všeználek již před volbou. A jak korektně a na úrovni pan profesor „K“ kopal do prohravšího Švejnar výroky typu, že takové banality by se styděl vypouštět z úst. Mně hloupé, banální a populistické připadalo vyjmenovávání, proč je pan Klaus člověkem včerejška.

Profesora Švejnar jsem neznal. Pochopitelně, slyšel jsem jeho jméno ve spojení s bankovním sektorem, to bylo vše. Ale byl mi sympatický. Dal bych mu hlas v přímé volbě, protože na mne působil na rozdíl od arogantně vystupujícího protivníka skromně, jeho projevy se mi zdály mít hlavu a patu. Hendikepem bylo, že Bursík ho coby tajný trumf vynesl příliš pozdě. A jen jako antiKlause. Profesor Švejnar by si zasloužil delší kampaň, neb již při této dokázal hodně.

Zasloužil by si i jiné rozložení stran. U nás se systém několika stran zvrhl na dvě strany, doplněné trpaslíky. Ti budou vždy prodejní. Nic jiného jim totiž nezbyvá, chtějí-li před voliči ukázat výsledky. Za své drobné úspěchy se musí prodávat. To je politika. Leč nesrovnávejme ji s bordelem. Tam musel být sakra pořádek. Nota bene madam by chování k zákazníkům, jaké si necháme líbit od politiků, svým slečnám netolerovala. A komunisté chováním opět přispěli ke zvolení svého milovaného pravičáka.

Čunek chce do vlády. No, věděl bych docela přesně, kam ho poslat. Jeho lidovci opět otočili a najednou chtějí revidovat poplatky. Jo, jo, blíží se volby do krajů, třeba bojovat o voliče. A tak škrtněme poplatky u dětí a seniorů. Sice chápu, že lidé žehrají, neb si platí celý život nemocenskou a nyní by měli platit u doktora. Nota bene poté, co jim rudí bratři čtyřicet let valili klíny do hlavy, že na bezplatnou péči je nárok.

Leč ani kdysi pan premiér Klaus si netroufl říci, že na to tenhle stát nemá. Že ty prachy, které si lidi platili, probendili soudruzi hodně dávno. A tak je, jak vždy, ten špatný doktor, který chce za svou práci zaplatit. O tom jsem psal mnohokrát. Teď bych se chtěl trochu podívat na to, že poplatky za děti jsou nemravné, mladí rodiče na ně nemají. Kamenujte mne, ale je to nehorázná pitomost. My, pediatři, chodíme po návštěvách mladých rodin s dětmi. Vidíme televize, videa, DVD, počítače, notebooky a další spotřební věci, které mají i sociálně velmi slabé rodiny. Jenže chci mluvit o něčem prozaičtějším. O plenách. Zamysleli jste se, kolik vydá rodina za jednorázové pleny pro dítě? To je suma nehorázná. A různé ty vlhčené kapesníčky a utěrky na pokakaný zadeček. To je tedy pálka. Ano, jsem pro návrat

ke klasickým plenám. Jednorázovky jsou pohodlné pro matku. Význam pro dítě je mizivý. V poslední době jsem narazil na několik prací, které potvrzují, co jsem si myslel již delší dobu. Člověk se v dětství učí mnohdy prostým reflexem. Zazvoní zvonek, pes zaslíná a přiběhne Pavlov se žrádlem. V bavlněné pleně je dítě za chvíli mokré. To je mu to nepříjemné. Proto se snaží, jakmile na to má, hlásit exkreci dopředu. Dožaduje se nočníku a záhy je bez plen. Jednorázovky takhle nefungují. A dnes stoupá počet dětí, které potřebují pleny v době, kdy dříve byly dávno bez. Nejsou hloupější, jen je k tomu nic nenutí. Navíc pleny obsahují své buničité jádro. Výroba buničiny je energeticky náročná. Ale nedostí na tom, buničina, najmě pos..kvrněná výkaly, je prakticky nerecyklovatelná. Jedno průměrné dítě vyprodukuje nejméně tunu odpadu v podobě jednorázových plen. Zmíněné smáčené utěrky: stěžujeme si že stoupají alergie, ale od malička jemnou dětskou pleť vystavujeme parfémovaným hygienickým prostředkům. Maminkám je dnes začasť příliš daleko dojít z dětského pokojíčku do koupelny, aby omyly zadeček pod vodou. Pozor, to není můj výmysl. S tímto tvrzením se setkáváme my i dětské sestřičky při návštěvách. Uvědomujeme si, jak brutálně nás zmasily sdělovací prostředky reklamou? Uvědomuje si, že je to tvrdý byznys, kde skutečné potřeby dítěte jsou až na posledním místě? Maminky mají méně prání, žehlení. Mají o to víc času? Fakt je ta třicka takový strašný peníz?

Být z Liberce a nehlásit se, že je zachráněn příští ročník rallye Dakar, nejde. Paní Kateřina nechá do Vesce navozit písek ze Sahary. Kamiony ty dva a kousek kilometru otočí 40 000x a kam se hrabe Al Kajda.

Na běžkách jí to jezdilo. Odchod načasovala perfektně. Celý národ měl šanci si ji pamatovat jak v cíli šťastná sedí ve sněhu a běží k ní dcerka. Jak rychle běhala, tak rychle tuhle vzpomínku na Neumannovou závodnici vymazal obrázek Neumannové manažerky. Pomiňme její nešťastný vstup do Vesce. Kumpošta střídát neměla, k tomu se neměla propůjčit, ale budiž. Pod jejím vedením tým ale udělal několik excelentních kopanců. Až po tu aféru s kamenitou hmotou, kterou navezli z CHKO a vydávali za sníh. Přitom měli nabídku temperovaných hal v aréně Bílých tygrů, kde mohli nasněžit technického sněhu habaděj na tři mistrovství. Když už prošvihli listopadové mrazy a nenasněžili venku. Holt teď už chudák své jméno prošustrovala natolik, že až obligátně bude začátkem května padat v Liberci sníh, bude to její vina.

To jsme si zas užili světa, pravil kluk Radovan.

Jezevec

Mezinárodní skautské středisko Tortuga – upřesnění vize – plán na rok 2008

Reálné plány pro tento rok 2008

- ✓ **Výstavba dětského hřiště pro nejmenší**
- ✓ **Výstavba sportovně-relaxačního komplexu pro školní děti**
- ✓ **Pokud vyjde grant NROS, mohou být pravidelné kroužky Lukostřelba, Trampolína, Výtvarná dílna pro děti i dospělé**
- ✓ **Velká propagace Tortugy prostřednictvím letáků, článků v novinách a akcí na Tortuze**
- ✓ **Rozšíření kuchyňky v přízemí - svépomocí**
- ✓ **Vymalování celé vily – oživení☺**
- ✓ **Zprovoznění samostatných webových stránek Tortugy**
- ✓ **Zvýšená využitelnost vily od nových „klientů“ - Adventura, Centrum pro všechny**
- ✓ **Zpracování nabídky restaurací či jiných zařízení, které by byly ochotné vařit pro některé akce na Tortuze**

- ✓ Pokud vyjde grant – dokončit roztřídění literatury a gramofonových desky tak, aby byly umístěny na své stálé místo v Knihovně na Tortuze

Plány do budoucna

- ✓ Činnost směřovat všemi možnými prostředky /kterými se snažíme již teď/ vést vilu k samostatné ekonomické soběstačnosti
- ✓ Sportovně-relaxační komplex obohatit o „lákadla“ jako horolezecká stěna, park nízkých lan aj. pro naše skautské i neskautské děti
- ✓ Rozšířit či obnovit sportovní, technické, táborové aj. vybavení
- ✓ Pomoci fundraisingu realizovat výstavbu loděnice na Tortuze
- ✓ Zajištění financí lektorům pro jednotlivé aktivity na Tortuze /horolezectví, lukostřelba aj./
- ✓ Stále propagovat Tortugu mezi dětskými a mládežnickými organizacemi
- ✓ Organizace akcí pro veřejnost

Centrum pro všechny

- ✓ Artíkovy soboty – jednou v měsíci výtvarně zaměřené aktivity pro postižené děti ze Speciální školy z Poděbrad. V současné době začínají docházet i skauti a nymburské děti, které projevují zájem o skauting
- ✓ Herna – každý čtvrtek je otevřena herna plná dětských atrakcí zakoupených z prostředků Centra pro všechny. Vstupné činí 20,-Kč za dospělé osobu. Z této činnosti je výtěžek pro vilu 1280,-Kč
- ✓ Víkend naplno – do této chvíle Centrum zaplatilo vile na „pobytném“ 8560,-Kč

Zapsala: Kučerová Martina a Kučerová Zuzana

Jirka H o l d – Amateur:

STRAŠIDLA NA MOŘI

Letošní Vánoce jsem strávil opět v USA a navštívil výcvikový plnoplachetník EAGLE, na kterém jsem před tím prodělal příslušný výcvik. Tehdy hodně mrzlo a EAGLE stál zakotven ve Philadelphii před mostem Benjamina Franclina a tak jsem vstoupil na liduprázdnou palubu (posádka byla na vánočních prázdninách) a podle jediného ozářeného okna našel kabinu, kde u grogu seděl starší bocman, který mne hned poznal, uvítal a po chvíli povídání začal vykládat strašidelné námořnické historky, které mi před dvěma léty slíbil. Jenže začal mluvit námořnickým slangem, a já rozuměl tak každému desátému slovu. Na štěstí měl jsem s sebou malinký MP3 záznamník a tak jsem jeho vyprávění natočil. Rozluštit doma v Praze jeho vyprávění nebylo snadné a tak vám tady v KP předkládám alespoň mírný náznak námořnické hantýrky.

Data historická i jiná

Jen dvě věci na světě dovedou staré mořské kryse rozproudit krev: flaška whisky a strašidlo. Dovede-li jeden námořník vystrašit celou hospodu, jedno strašidlo dovede zbláznit celou lodní posádku.

Námořní historie zaznamenává tolik strašidelných příhod – a tak hrůzostrašných, že všechna pozemní strašidla proti nim musí na led.

V námořní bitvě u Trafalgaru padl slavný anglický admirál lord Nelson. Jeho mrtvolu chtěli dopravit do Londýna a tam ho slavnostně se všemi vojenskými poctami pohřbít. Tenkrát samozřejmě neměli žádné chladicí stroje a dlouhou plavbu by mrtvola admirála Nelsona „nevydržela“. Takže proto mrtvé tělo admirála napěchovali do velkého sudu plného rumu a když nad ním zabeďňovali víko, ozval se kolem srdcervoucí pláč námořníků. Plakali nad ztrátou svého velkého sudu rumu!

Do Anglie přivezli admirála krásně konservovaného, ale v celém sudě nebyla ani kapka rumu. Zato našli v sudě spoustu navrtaných a zakolíčkových dírek. Navrtat a zacpat sud dovede každý námořník a ten mrtvý jim v tom docela nic nepřekážel. Potom se už v anglické a později i v americké NAVY říkalo těžkým flamendrům: „Ten vypil Nelsona.“

V tomto případě neúčinkovala žádná strašidla, to má být jen ukázkou, že námořník má svoje nervy i žaludek docela v pořádku, ale jakmile se objeví strašidlo, selže oboje.

Zaručeně pravá strašidla jsou „Bludní Holanďané.“ Nediňte se množnému číslu, námořníci znají hned dva a já vám o nich povím.

Holandský kapitán Cornelius Van der Deken křižoval se svým šináglem u Mysu Dobré Naděje a při tom jej chytla velká bouře a větry. Plných devět neděl se rval s tou bouří, pal teprve to trošku přešlo a on mohl podle všelijakých sklíčků a knížek zjistit polohu své lodi. Když zjistil, že se nalézá přesně na tom místě jako před devíti týdny, tak ho to strašně namíchlo. Klekl si na palubu a začal proklínat živé i mrtvé, zapřísáhaje se, že musí Mys obeplout i kdyby se tam s tím šináglem měl motat až do soudného dne.

To si pište, co asi všechno při tom musel říkat! On umí pěkně nadávat obyčejný námořník, což teprve kapitán a ještě k tomu z patnáctého století! Bylo to silné kafe i pro tehdejší nebešťany a tak pana Cornelia pěkně zkrísli, zakleli a určili mu, že bude s tím svým šifem holandit až do soudného dne.

Přešla dvě století a v století sedmáctém dostal kapitán Cornelius konkurenci v podobě druhého „Bludného Holanďana“.

Bernard Focke, rovněž holandský kapitán, byl také správný kluk. Odvážný, nebojácný a přesvědčený, že jeho loď musí dostihnout a předjet každé jiné plavidlo. Měl na to zvláštní, okované stožáry, aby unesly více plachet, než kterákoliv loď toho času.

Jednou vykonal cestu z Rotterdamu do Východní Indie za devadesát dní. To byl tehdy ohromný rekord. Kapitán se tím tak namlsal a upsal svoji duši ďáblu, aby mu pomohl dokázat ještě víc. Jenže čert si na něj došlápl, snad že měl špatně kolkovanou smlouvu a tak kapitán Focke láme svůj rekord dodnes. Byl také zaklet k věčnému putování po mořích. Aby se mu samotnému nestýskalo, doprovází jej na jeho bludných cestách jeho vrchní lodník a kuchař. A tak straší hodné námořníčky dva „Bludní Holanďané“ každý na vlastní pěst. Ale plavci nikdy nevědí, kterého z těch konkurentů právě potkali.

Řeknete si, „sága, pověsti, povídačky“, ale „Bludný Holanďan“ je i úředně ověřen a to přímo příslušníkem anglického královského rodu. Na fregatě „Bacchante“ byl na palubě i následník anglického trůnu princ Waleský a jeho bratr a ti spatřili dne 11. června 1988 ve čtyři hodiny ráno, jak „Bludný Holanďan“ křižuje její příď ve vzdálenosti necelých 200 yardů. Holanďan byl zahalen zvláštní rudou září, ze které vystupovali stožáry a plachty brigy. Rovněž druhé dvě lodě „Tourmaline“ a „Cleopatra“, které doprovázeli loď prince Waleského, to viděly.

Šest hodin na to námořník, který první upozornil na strašidelnou loď sletěl s vrchního ráhna na palubu a zlámal si vaz.

Poslední, kdo Bludného Holanďana viděl, byla údajně v roce 1942 posádka německé ponorky U-232, která prováděla svoji bohubilou práci v Atlantiku a potápěla všechny lodě, které potkala. Celá posádka včetně pana fregatního kapitána von Mayera byla prý tak

vystrašena, že přestala potápět obchodní loď a pod záminkou oprav se vrátila do mateřského přístavu.

Také Solwes Firth, hluboce do moře položený záliv irského pobřeží, měl svoje strašidla. Před několika sty léty vpluly do zálivu dvě dánské pirátské lodě a chtěly na pustých skaliskách skrýt svůj bohatý lup. U samého cíle však ne ně čekal spravedlivý trest. Pámbů udělal bouřku a dechnul jim na brejle a všechno se to potopilo s takovým kvalitem, že jim nezbyl ani čas, aby odhlásili živnost.

Potom za jasných nocí bylo vidět obě pirátské lodě s piráty, připravenými u lodních kanónů, pod plnými plachtami, jako by se přibližovaly ke břehu. Žádný z námořníků si netroufal se přiblížit k těmto lodím a pozeptat se jich, co mají páni dobrého na prodej. Ale tak jednou vám měli v blízké vesnici Solwey posvícení nebo co a oba piráti se právě promenovali podle pobřeží. Tak dvě námořnické mladá štěňata, která už byla namazaná jako Irčani, se vsadila o sto pint piva, že pojedou na strašidelné lodě a že to těm strašidlům vykreslí. Tak si vlezli do člunů a veslovali k pirátům. Celé posvícení se na ně koukalo ze břehu. Když už člun byl skoro u samých pirátských lodí, obě se našup potopily. Při tom se udělal takový vír, že sebou strhl člun a vše zmizelo beze stopy, včetně obou těch namazaných mladíků. Od těch časů už tam žádné piráty neviděli.

Asi tak před padesáti lety byl na staré americké korvetě „Monongabela“ (pokračoval ve vyprávění po řádném doušku bocman na EAGLU) zrzavý, jednooký kormidelník, který byl po celém loďstvu znám jako výborný námořník. Měli ho všichni rádi a on rád pil, jako každý výborný námořník a tak se upil až k smrti. Ale než se jeho duše odebrala do věčných lihovišť, povídal svým kamarádům: „Je mi strašně líto, že musím opustit tak dobré kamarády, tak dobrou loď a tak dobrou kořalku. Slibuji vám, že bude-li to jen trochu možné, přijdu vás navštívit. Najdete mne potom v posteli v mé kabině, číslo dvě!“ Pak škytnul a umřel. Jeho kabina zůstala neobsazena k uctění jeho památky. Na loď přišla náhrada, nový kormidelník, ještě mladý, kterého až dosud nic nevystrašilo. Nastěhoval se do kabiny číslo dvě a loď vyplula, nic se ze začátku nestalo. Když už byla „Monongabela“ na zpáteční cestě k domovskému přístavu byla jedné noci celá posádka vyděšena ukrutným ráumusem. Bocman pískal signál „Všechno na palubu!“, všichni polekaně vyskakovali ze svých kutlochů a alou na palubu.

Tam běhal jako blázen nový kormidelník jen v košili a trhaně ze sebe vyrážel: „Mrtvola – mrtvola.“ Když se trochu uklidnil, vylezlo z něj, že jak tak spal ve své posteli v kabině číslo dvě, byl najednou probuzen něčím studeným a mokrým, co se na něj tlačilo. Venku svítil měsíček a měsíční světlo padalo okénkem do jeho kajuty a při jeho svitu se velice zaradoval, když viděl, že vedle něj leží mrtvola, celá mechem a travou zarostlá, která měla jen jedno oko a zrzavé vlasy. Proto udělal to hurá a ten alarm na palubě.

Pak se všichni šli do té kabiny podívat. Mrtvola už byla pryč, ale postel byla celá mokrá. To by se ještě dalo vysvětlit, snad byl pan kormidelník trochu namazaném, něco se mu zdálo a než se probudil, tak tu postel promočil. Ale v té posteli našli kusy mokrého mechu a trávy a to už pan kormidelník nemohl ze sebe vypotit. Bylo to právě ve výroční den smrti zrzavého kormidelníka. Držel slovo!

Ale někdy strašidla přinášejí i štěstí. Na britské lodi „Society“ se utopil námořník. Asi za týden v noci někdo probudil jejího kapitána Rogera. Kouká a on ten utopený námořník poroučel kapitánovi, aby s ním šel na palubu. Panu kapitánovi se také trochu třásla kolena, ale poslechl. Na palubě ho přinutil utopený námořník, aby si změřil hloubku vody. Kapitán poslechl a k svému zděšení naměřil jen sedm stop vody pod kýlem. Ihned zarejdoval napravo a ráno zjistil, že se nalézá v nebezpečné vzdálenosti Mysu Virginia. Podle svých výpočtů měl být od tohoto místa vzdálen ještě několik set námořních mil!

Na moře už byla také zjištěna „Fata Morgana“. I ta dovede prostého námořníka pořádně vyděsit, když vidí, jak se najednou na něj ze vzduchu hrne celá flotila lodí, kýlem nahore a plachtovím dole.

A milý bocman v kajutě lodi EAGLE mocně zadýmal ze své staré lulky, potutelně se usmál a dal si pořádný doušek grogu.

Přihláška na Jarní seminář K + K v Plzni

Místo konání: Plzeň – Skvrňany
areál Středního odborného učiliště elektrotechnického, Vejprnická 56

Termín: 18. – 20.dubna 2008

Přihlášky: do 15.3.2008
elektronicky: lukas.boubin@uzsvm.cz
pošta: Lukáš Boubín, Bolevecká 2, 301 00 Plzeň
mobil: 606 641 921

Jméno a příjmení:

Adresa:

Datum narození:

Číslo a název organizační jednotky:

Kontakt (mail a mobil):

Předpokládaný příjezd (den a hodina):

	18./19.4.	19./20.4.
<u>Ubytování:</u> 1. Areál učiliště	ANO NE	ANO NE
2. Klubovna 93. OVS	ANO NE	ANO NE
3. Klubovna 50. OVS	ANO NE	ANO NE

	18.4.	19.4.	20.4.
<u>Strava:</u>	ANO NE	ANO NE	ANO NE

☺ Ted' už je to na Vás ☺

Vyplňujte – posílejte – plat'te – předávejte info ostatním – všichni přijďte!!!

NÁMOŘNÍ AKADEMIE

NEWS

Lehká nostalgie

Jak už jsme psali v minulém čísle, přípravy dalšího ročníku Námořní akademie jsou již v plném proudu. Plánujeme, jak uděláme to či ono, co vylepšíme, co zrušíme. Při tomto plánování se nevyhneme nostalgickým vzpomínkám na ročníky minulé. Nejvíce se jich ubírá k loňskému ročníku 2007 a my se znovu smějeme nad kuchařským uměním nejmenovaného bocmana z Mimoně, na to, jak jsme se první den seznamovali, jak jsme prozkoumávali okolí, jak jsme se ocitli v Bermudském trojúhelníku a během jedné noci jsme si prožili celý běžný den.

Kousek těch vzpomínek chceme předat i vám. Snad se při shlédnutí následujících obrázků vrátíte i vy zpátky na svoje letní tábory a zavzpomínáte na příjemné chvílky strávené se svými nejbližšími. Fotky reprezentují to, co pro Námořní akademii je typické, a bez čeho bychom si ji nedokázali představit. Tak kapitáni a kapitánky, taková byla Námořní akademie 2007:

Úžasná přírodní scenérie kolem tábořiště v Nových Mitrovicích. Rybníky, lesy, skály. Co víc si pro přípravu a realizaci her přát. Letos nás celkem minula i neblahá vlastnost tohoto místa, a tj. přílišná deštivost. Pršelo „jen“ při slavnostních ohních a závěrečné oslavě :-).

Přednášky, nezbytná součást NA. Na svém kadetském ročníku jsem tyto chvílky milovala, znamenaly totiž klid, odpočinek a jistotu. Pro některé to byly i chvílky spánku, ale to patří do jiné kapitoly.

Kamarádi z celé republiky. Kdo by po jakémkoliv lesním kurzu nedokázal říct, že získal nové kamarády, jako by na kurzu nebyl. Čím víc kamarádů mezi vodními skauty máte, tím více se těšíte na společné akce, jako je Navigamus, Tři Jezy, apod. Vědomost, že tam na vás někdo čeká, že se potkáte s člověkem, kterého jste rok neviděli, je jedna z nejkrásnějších stránek setkání, kterou znám.

Součástí NA je i nezbytný výcvik na vodě, ve vodě, i pod vodou. Voda je prostě naším živlem.

Tak to jsme my, Námořní Akademie 2007. Plavbu jsme všichni ve zdraví přežili a zbylo nám po ní mnoho krásných vzpomínek. Naším přáním je, aby alespoň stejně krásné chvílky zažily i účastníci budoucích ročníků NA. Stačí jen málo – přihlásit se a čekat, jestli i vám doputuje loďní lístek na palubu Walrusu.

bocmani Pumpa a Question

Představujeme!

Šestka
Třebíč

Zaujal tě seriál "Představujeme"? Nebylo by super, kdyby se i tvůj oddíl objevil na stránkách Kapitánské pošty? Pokud jsi alespoň na jednu z otázek odpověděl nadšeným ANO!, tak neváhej a mrkni se na adresu <http://tinyurl.com/3ao8h9> (odkazuje na Křížovatku), kde najdeš podrobnější informace o tom, jak se zapojit. Seriál článků o vodáckých oddílech připravuje Šestka Třebíč (www.sestka.abahoa.cz) z Přístavu Žlutá ponorka.

Představujeme: 91. oddíl vodních skautů Kotva Plzeň

Historie oddílu

91. OVS vznikl pod vlivem četby foglarovek a další dobrodružné literatury za 2. světové války, kdy byla činnost Junáka zakázána, když dne 12.2.1942 založila skupina dvou chlapců a tří dívek pod vedením Dana (Míly Volína) „Klub pirátů“. Klub se postupně rozrůstá a rozvíjí skautskou činnost, takže po osvobození Plzně americkou armádou se registruje jako první organizovaný oddíl Junáka v Plzni. Z této doby pochází oddílový pokřik a hymna.

„Kotva volá: Černá vlajka na stožáru, na ní bílé hnáty v páru. Na ní bílá lebka plave, až z ní hrůza smrti vane. Hu!!!“

Během poválečné činnosti má oddíl celkem 4 družiny a je v něm kolem 40 chlapců, pořádá každoročně letní tábory, na pramičkách splouvá různé řeky, píše kroniku a vydává oddílový časopis „Korzár“. Poslední zápis v kronice je z ledna 1949, kdy byla činnost Junáka v ČR zakázána.

Chlapci z oddílu se však příležitostně scházeli i po celou dobu vlády komunistů, takže tato věrnost oddílu umožnila na jaře 1968 po obnovení Junáka rychlé zahájení činnosti oddílu pod vedením Mláděte (Ing. Jiří Mladějovský). Za pomoci rodičů je

z vyřazeného vojenského baráku převezeného z Horšovského Týna postavena klubovna na levém břehu Radbuzy v Plzni Doudlevcích, kde se oddíl schází dosud. Oddíl opět rozjíždí činnost naplno až do roku 1971, kdy je činnost Junáka opět zakázána. Oddíl je začleněn do PO SSM, kde pokračuje v dle možnosti skautské činnosti pod vedení dorůstajících chlapců až do listopadu 1989, kdy je opět registrován

jako 91. OVS Kotva v nově vzniklém přístavu OMAHA.

Kotva v současnosti

V současné době je v oddíle 16 dětí do 15 let ve třech družinách, které vedou starší lodivodi,

kteří společně s kormidelníky připravují program družinovek. Od jara do podzimu se věnujeme intenzivně vodáctví, včetně účasti na ČPV. Oddílovky jsou jednou za měsíc, kdy je vždy kapitánem připraven větší mezidružinový nebo oddílový závod ve skautských dovednostech, pravidelně je vydáván oddílový zpravodaj „Ze strážního koše“.

Oddíl má stabilně do 20 dětí, náborové akce neděláme, děti si samy vodí kamarády a hlavně k nám dávají své děti bývalí

členové a naši kamarádi.

Oddílové akce

Každoročně pořádáme vodácké oddílové závody pro začátečníky, společně s TJ Union jarní otvírání a podzimní zavírání řeky s celodenní outdoorovou hrou „Po šesti plzeňských tocích“, podzimní oddílový závod v uzlování „Gordický uzel“, poznávací hru Historickou Plzní, celodenní orienták na Podzimkách a další. Měsíčně máme nejméně jednu oddílovou víkendovou výpravu (od dubna do října na vodu) a jednodenní družinovou, účastníme se seriálu závodů ČPV. Starší děti jezdí s našimi bývalými členy a přáteli oddílu na zahraniční vodácké výpravy.

Letošní tábor

Letošní tábor byl simulován jako cesta vězňů do středoamerického vězení a útěk z něj s cestou za svobodou do Mexika. Táborová hra začala plavbou do vyhnanství (po řece Berounce na tábořiště) a výstavbou vězení (budování tábora a táborových staveb). V dalších dnech si jednotlivé družiny jako vězeňské party zařizovaly základní podmínky k přežití včetně samos-tatného vaření a připravovaly si pomůcky na útěk - vyráběli nástroje, pletli lana z provázků a zjišťovali, kudy povede cesta za svobodou. Nejvíce se v této fázi líbila výprava za dřevem, kdy jednotlivé posád-

ky na břehu řeky svazovaly vory, které pak splavovaly asi tak 2 km k tábořišti včetně splutí protrženého jezu.

Po týdnů tábora přišel den "D", kdy se jednotlivé družiny prokopávaly z vězení a daly se na útěk. Podkopávání bylo simulováno v noci podhrabáním se pod nízko natažený provázek za občasných nasvícování bachařskými reflektory. Pak následoval útěk - třídní puťák po souši s vlastní orientací, zakončený návratem do tábora, který se mezitím proměnil v městečko s bankou. Tady družiny opět vydělávaly při různých hrách na další cestu a také přepadly banku. Po přepadení banky následoval další kus cesty za svobodou simulovaný další plavbou po Berounce se splutím nebezpečných peřejích, kde šlo přijít úplně o všechno (kdo by se cvakl, byl by bez-nadějně utopený). Po celou hru družiny samostatně vymýšlely taktiku a nasazovaly jednotlivé členy na plnění úkolů podle jejich zdatnosti a do cíle dojeli všichni zdraví...

Internetové stránky

Najdete na nich kroniku, fotogalerii, kompletní historii oddílu, něco o skautingu, skautské a vodácké odkazy, vodáckého rádce a další. Adresa je: <http://kotva91.e-plzen.cz>.

Výchovný program

Používáme vlastní, nejsme zastánci nových stezek – viz stránky HKVS, ale hledáme cestu ke kompromisnímu řešení a pracujeme na úpravách námi používaných nováčkovek a stupňů.

Vzhledem k tomu, že jezdíme obtížnější vody, máme půl výchovy hotovo už podmínkami, kdy se děti musí o sebe postarat a chovat se k sobě kamarádsky, jinak to na vodě nejde. Takže místo zbytečných řečí spíše praxe...

Naše nováčkovské zkoušky odrážejí základy naší činnosti, ačkoliv se tam všechno nedá podchytit kvůli velkému rozsahu. K ucelenému zpracování jakéhosi systému výchovy jsme se nedostali a asi to ani není vzhledem k náročnosti účelné dělat v rámci oddílu.

V současné době se snažíme přiblížit nováčkovky aktuálnímu dění v oddíle i skautingu jako takovém, ale s přihlédnutím ke klasickým hodnotám vycházejícím z Svojsíla, Foglara atd. a se zachováním praktických znalostí a dovedností. Potýkáme se s rozsahem a přiměřenou dobou plnění. V zimních měsících se snažíme dělat program zaměřený k teorii a skautským dovednostem, znalostem o městě, chodíme plavat a na eskymáky, od jara se zaměřujeme na vodu, táboření a pobyt v přírodě.

Poděkování

S vedením oddílu a zajišťováním akcí nám nenahraditelnou měrou pomáhají někteří rodiče a přátelé oddílu, kterým říkáme „Týlové zabezpečení“ a bez nichž bychom v daném rozsahu činnost oddílu zajistit nedokázali. Všem těmto nadšencům patří neskonale díky a vděčnost

Admirality oddílu a zejména bychom rádi touto cestou chtěli poděkovat Medvědovi za správu a vytváření našich internetových stránek.

Předběžná přihláška na SKARE 2008

SKARE 2008 se koná ve dnech 1. 5. 2008 - 4. 5. 2008 na skautské základně přístavu Sedmička Pardubice na Seči.

Sraz účastníků se předpokládá ve čtvrtek 1. 5. 2008 od 10.00 na základně Seč. Pokud bude mít někdo zájem přijet již ve středu 30. 4. 2008, musí na to předem upozornit.

Ubytování účastníků bude na pozemku základny ve vlastních stanech, nebo ve vlastních spacích pytlich na pokojích. Kapacita pokojů je však omezená, a proto bude rozhodovat včasné zaslání přihlášky.

Stravování po dobu akce bude zajištěno takto:

1. 5. 2008 - čtvrtek - večeře
2. 5. 2008 - pátek - snídaně, oběd, večeře
3. 5. 2008 - sobota - snídaně, oběd, večeře
4. 5. 2008 - neděle - snídaně, svačtinová polévka před odjezdem

Jinak po celou dobu akce bude k dispozici čaj a šťáva.

Jaké budou ceny?

Stravné 250,- Kč za celou akci

Ubytování ve vlastních stanech - 60,- Kč, v chatě 80,- Kč za celý pobyt.

Startovné za 1 přihlášenou loď do 1 závodu činí 20,- Kč. Úhrada startovného při podání přihlášky do závodu.

Vítězové minulých ročníků přivezou putovní ceny (pohár, modrou stuhu a štít konstruktérů).

Předběžné přihlášky na akci zašlete do 20. 4. 2006 na adresu:

Ing. arch. Jaroslav Vondra (Děda), Ke Kamenci 1604, Pardubice 530 03.

Telefonicky je možno na číslo 723 344 700, případně můžete použít e-mail (Sam) arcada@pce.cz.

Počty v přihlášce jsou sice předběžné, je však vhodné, abyste tento počet uváděli opravdu zodpovědně.

Středisko:	Oddíl:	
Přihlašujeme	Počet:	
Lodě ve třídách P 2.X, P 5.X		
Lodě v jiných třídách		
Ubytování	stany	chata
1.5.		
2.5.		
3.5.		
Stravování 1.5.		
Stravování 2.5.		
Stravování 3.5.		
Stravování 4.5.		

podpis kapitána (1. důstojníka)
oddílu

Skautské okénko – pojd'te s námi proniknout do skautského světa a podívat se, jak skautky a skauti oslavují „Den sesterství“

Ptáte se, co to je Den sesterství?

Thinking day - Den sesterství (česky dříve také Vzpomínkový den, Den přemýšlení) je mezinárodní svátek přátelství, který slaví skautky a skauti celého světa. Den sesterství připadá na 22. únor, a není to náhodou. Toho dne se narodil zakladatel skautingu, sir Robert Baden-Powell (22. února 1857) a jeho žena Olave Baden-Powell (22. února 1889).

Skauting, jakožto mezinárodní organizace, sdružuje přes 40 milionů skautek a skautů ze 214 zemí světa. A právě tento den je vhodný k připomenutí, že nejsme na světě sami. Ačkoliv jsme od sebe daleko, stojíme tu a taháme za jeden pomyslný provaz. Provaz, který je pro všechny stejný bez rozdílu věku, pohlaví, barvy pleti.

A právě proto se skautky a světlušky rozhodly oslavit tento slavný den i v Třebíči. Připomenout si, jaké to je, když všechny táhnou za jeden provaz. Radovat se, veselit, dovádět a užívat si skautování.

Den sesterství si užívaly světlušky a žabičky (holky od 6 do 10 let) na akci Rojení světlušek Třebíčska o víkendu 22.2. - 24.2. 2008 a také na samotné oslavě – Besídce ke Dni sesterství, která proběhla v sobotu 23.2. v Domě zahrádkářů.

Rojení světlušek Třebíčska

Rojení světlušek se letos konalo již podruhé. Jedná se o setkání mnoha malých holčiček z různých skautských oddílů, tedy vodáckých žabiček i pozemních světlušek. Rojení se konalo v klubovně Šestky Třebíč (6. oddílu vodních skautů) v Zámostí.

Loňský rok proběhlo Rojení v duchu pohádek, broučků, světlušek, tedy jak jsme si to samy nazvaly, v duchu „hmyzáckém“. Letošní rok byla celá akce zaměřena na téma „Máme rády zvířata, zvířata“. Světlušky a žabičky se sešly již v pátek. Celé rojení bylo zahájeno módní přehlídkou všech masek zvířat, které si děvčátka přinesla s sebou. Světlušky si tak mohly prohlédnout zvířátka jako je sluněčko sedmitečné, želva, rejnok, kravičku Milka, kočka, zebra, vlk, medvěd, medúza, chobotnice a mnoho dalších. Po této přehlídce čekaly na světlušky seznamovací hry a krátké povídání o Dni sesterství. Ve večerních hodinách se světlušky odebraly na podzámekovou nivu, kde jsme se všechny společně snažily vytvořit trojlístek, jakožto znak skautek a světlušek, ze zapálených svíček. Při té příležitosti jsme se vyfotily. Na konci pátečního dne nás čekala ještě večerní hra.

vlastní kůži poznaly, co je vlastně skauting: parta dobrých kamarádů, příležitost dobře a smysluplně se bavit a prožívat nevšední zážitky.

Tedy, co na závěr? Snad jen, abychom se příštím rokem sešly ještě ve větším počtu než letošní rok a mohly tak všechny společně plně užívat všeho, co nám skauting nabízí.

zapsala Mikroskop – Evka Česneková

Besídka ke Dni sesterství

V sobotu 23. února se ve 14 hodin v kulturním domě Svazu zahrádkářů v Třebíči uskutečnila Besídka ke Dni sesterství.

Jak již bylo řečeno, Den sesterství je svátek všech skautů a skautek na celém světě. Připomínáme si, že skautem se může stát každý, nezáleží na barvě pleti, pohlaví či náboženském vyznání.

Pořadatelem Besídky bylo třebíčské skautské středisko Srdíčko. Vystupovala zde děvčata ze Srdíčka a také z přístavu vodních skautů Žlutá ponorka. Holky si nacvičily několik pohádek – Sněhurka, Fimfárum a Červená Karkulka jinak, nejmladší „pidilidi“ zatančily taneček o světluškách, nechybělo množství básniček, písniček a dobré nálady. Návštěvníci si měli možnost prohlédnout vystavené kroniky, album skautských známek, prezentace jednotlivých oddílů a ochutnat, co dobrého skautky napekly.

Všichni se již těší na příští rok!

zapsala Klára

Pavlasová

Genetická historie Evropy

Přednáška na Námořnickém plesu Flotily Liberec 2008 doprovázená živými obrazy.

Od dávných dob je intuitivně vyzorováno, že lidstvo krásní vzájemným mísením plemen. Tak kupříkladu **pramáti rodu Homo**, chudinka Lucy z Olduvajské rokle, byla ještě malé postavy, vzhledu skrčeného, čela uhýbajícího, brady nicotné, rukou pokřivených a nohou neholených.

Obraz: Odporně chlupatý plácek Plácek coby Lucy s náhrdelníkem, v sukénce a s opicí u prsu.

Někteří Lucyini potomci se pokusili z genetických pout vymanit. Z hodnověrných pramenů je znám příběh **chromagnonce Kaina a neandrtálce Abela**. Bystrý Kain, který vyzoroval, že incestem zdegenerovaná rodina není schopna vyprodukovat dcery s lokálně vymezeným ochlupením, se rozhodl opustit centrální Afriku a poohlédnout se po onačejších děvčatech v Eurasii. Jeho konzervativní bratr Abel se sice pokoušel Kaina na rodné hroudě přidržet, ale pádný argument v podobě právě vynalezeného kyje i jeho přesvědčil o nutnosti evoluce.

Obraz: Pláčíček coby lovec Kain s ruksakem zabíjí basebalovou pálkou Šmudlu coby Abela v bačkorách.

Původní darwinko-mendelovská metoda přirozeného výběru se zprvu jevila účinnou a nadto příjemnou, ale po zaplnění vhodných teritorií bylo nutnou přistoupit k metodám populačně explozivním. Nejčastěji se používalo takzvané **valby**. *)

*) Pozn.: Valba nebo též válka, masivní valení vlny produktivních samečků z teritoria do teritoria.

Obraz: Muži v uniformách rukou zbraně přes scénu pronásledují ženy, které ječí. Následně opačným směrem ženy v rukou mimina pronásledují muže, kteří ječí.

Nejvhodnějším prostorem pro takovouto genetickou úpravu ve velkém se ukázalo být srdce Evropy. Metodou valby z jihu byly do původní populace protokeltské implantovány geny avarské, od východu slovanské, od severu normanské a od západu teutonské.

Po tisících let piplavé genetické práce se zde podařilo vyšlechtit samičky opravdu pohledné. Nejsou to plochopsré **Sasky**,

Obrázek: Molekula v sukni a paruce.

přetékající **obryně dněperských stepí**,

Obrázek: Jarýnek řádně vycpaný se šátkem na hlavě a la Marfuša.

volaté **horákyně z Tyrol a Korutan**

Obrázek: Martina... obvaz na krku a jódlování „hemeroiidy“!

ani šíšlající **bloncky z Pobaltí**

Obrázek: Adéla v blond paruce

Výsledkem zdejšího křížení je standardní **kráska hodná exportu** jako topmodelka nebo pornohvězda.

Obrázek: Erika (nafukovací panna ze speciálního obchodu pro pány)

Na tomto místě je třeba upozornit na skutečnost, že tak jako má Evropa své srdce v české kotlině, tak Střední Evropa má své srdce v hercynském zalesnění.

Právě zde mezi prameništi mnoha významných evropských řek probíhaly genetické adice a substituce rychleji a prokazatelněji. Smísením Čechů, Sasů, Polanů, Obodritů, úžeji pak Zhořelčanů, Chrastavanů, Žitavanů, Hrádečanů, Bogatyňanů, Liberečanů a jiných tatrmanů vznikl svébytný **národ Sudeťáků** vyznačující se ušlechtilými mravy a ztepilostí žen.**)

**) Pozn.: Vznik pojmu Sudety, sudetský jsme objasnili v jedné z předchozích přednášek.

Tak, jako se říká, že „co Polák, to pán, co Čech, to hejtman“, tak se také říká: „**Co Sudeťák, to župan** (Gaulaiter).“

Obrázek: Šmudla, Plácíček, Čajoch a další co Sudeťáci v županech, kloboučkách a kraťasech, Molekula ale jako Vietnamec v županu s draky, na hlavě klobouk vietnamský

Genetická ušlechtilost zdejšího obyvatelstva se stala pojmem. Nikoli my do Evropy, ale naopak Evropa sama dlouhá léta usilovala o čest stát se naší součástí. Podařilo se jí to teprve nedávno, když zastaralou metodu valby nahradila **metodou cukru** neboli trhu. Nyní tedy **Evropa konečně vstoupila do našeho teritoria**, do teritoria **krásných genů** – do prostoru Schöngen!

Obrázek: Sudeťáci pilou řežou závoru

Zápis z rozšířeného jednání HKVS, které se konalo 15.2.2008 na Tortuze v Nymburce

Přítomni: Vezír, Majda, Bimbo

Hosté: Myšák, Šolim, Veverka, Koza, Bořek, Kaktus, Zuzka, Amateur, Oskar, Zdeňour, Káča, Janča, Chobot, Martina, Racek, Šťoura, Jiří N.

Omluveni: naJa

Termíny dalších jednání HKVS:

Březen – 11.3.2008 od 17:00 – zasedačka na Ustředí Junáka

Duben – 1.4.2008 od 17:00 - zasedačka na Ustředí Junáka

Návrhy termínů podzimního volebního Ústředního srazu kapitánů: 17.-19.10.2008 nebo 7. – 9.11.2008

1/ causa TORTUGA

- 1) nábytek – majetek ze správy zaniklého SHP do správy HKVS – inventarizace proběhla 2.12.2005 – komise – Jaruška Hruška, Pavel Česák, Michal Mertens, předseda – Miloš Holenda – Thor, fotodokumentace je u Majdy, zápis z této inventarizace u naJi; předání majetku do správy „SHP“ dořeší HKVS do 30.6.2008
- 2) nábytek a vybavení Tortugy (lednice, pračka, bojler...) – stává se majetkem přístavu Modrá Flotila (dále jen pvs. MF), je určen k užívání ve prospěch MSS Tortuga – soupis a předání tohoto majetku zajistí Amateur **do 30.6.2008**
- 3) přestěhování Kapitánské místnosti do 1. patra – v zápisu HKVS ze dne 7.12.2007 je přestěhování i využití odsouhlaseno, nové prostory jsou dostačující a důstojné
- 4) smlouva o provozu MSS Tortuga – doplnit o údaje čl. 3.2 Dohody z 14. 12. 1995, resp. jejich odsouhlasené změny; veškeré připomínky řešit pouze s místostarostou Bořkem Slunéčkem; ze strany pvs. MF je vůle plnit; připomínky **nejlépe do 18.4.2008**, maximálně **do 30.6.2008**
- 5) archiv písemností – a/ nymburských VS
b/ VS obecně
- soupis provede HKVS (zastoupený členem v Radě Tortugy) spolu s představitelem pvs. MF za účasti představitele ovd. Hlavní přístav (dále jen ovd. HP) **do 30.6.2008**
- 6) název budovy – MEZINÁRODNÍ SKAUTSKÉ STŘEDISKO TORTUGA musí být zachován vzhledem k závazkům vůči Töpferově nadaci
- 7) nedostatky využití MSS Tortuga – ovd. HP nabízí spolupráci a kontakty v oblasti zahraničního skautingu – nutno komunikovat přímo s pvs. MF, nikoliv jen o tom mluvit
- 8) registrace a fungování ovd. HP v přístavu MF – ovd. HP požádal dnes, tj 15.2.2008 zástupce vedení pvs. MF o registraci a **do 29.2.2008** dodá potřebné oficiální dokumenty dle Organizačního řádu a systemizace Junáka, včetně návrhu spolupráce na chodu MSS Tortuga
- 9) Rada Tortugy – vyplývá z Organizačního řádu – každý vedoucí oddílu má hlas v radě střediska (ZOJ), rozložení hlasů v Radě Tortugy je stanoven, HKVS má jednoho člena (1 hlas)
- 10) finanční pomoc – Přístavní rada pvs. MF a správce Tortugy předpokládá, že od členů ovd. HP dostane významnou pomoc formou konkrétního vyhledání a zpracování využitelných projektů nebo žádostí o dotace, granty a dary společně s využitím kontaktů, zkušeností a možností čelnů ovd. HP. Dále žádá o konkrétní pomoc při realizaci projektu dokončení MSS Tortuga. Jedná se o zapůjčení nebo předání dříve zpracovaných projektů a návrhů, posouzení prosazení projektu a zajištění jejich financování z darů, dotací a grantů.

2/ výroční zpráva Unie

- Majda zajistí e-mailovou urgenci krajských kapitánů- **do 7.3.2008** budou od nich hlášení z krajů – **do 20.3.2008** dodá do Tiskárny Ralsko grafickou předlohu
- Hotová Výroční zpráva bude k dispozici nejdéle 31.3.2008 v barevné podobě velikosti A4, v nákladu 30 ks

3/ nový krajský kapitán v kraji Vysočina

- 11) jméno - br. Pavel Bár - Pavlík, bytem Trmická 5, Praha 9, mobil 607 912 222, e-mail ja.pavlik@seznam.cz.

4/ razítka HKVS

- byly pořízeny 2 ks razítek HKVS v souladu s Řádem vodních skautů

